

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

28 oktober 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Brussels Onthaalbureau voor Nieuwkomers

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Brusselfonds en de verdere uitwerking van een aantal initiatieven omtrent de Vlaamse zorgverzekering in Brussel

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Donderdag 28 oktober 2004

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 9.47 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Brussels Onthaalbureau voor Nieuwkomers

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Linter tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Brussels Onthaalbureau voor Nieuwkomers.

Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, op de webpagina's van de Vlaamse overheid kunnen we lezen dat de inburgering wordt gezien als een eerste, begeleide opstap naar volwaardige participatie aan de samenleving. Dat is, nog steeds volgens de Vlaamse overheid, een interactief proces waarbij zowel de samenleving als de nieuwe burgers een engagement op zich nemen. De Vlaamse Regering ziet inburgering als een proces met wederzijdse rechten en plichten. De overheid heeft de plicht de nieuwkomer een kwalitatief inburgeringstraject op maat van zijn behoeften en wensen aan te bieden. Op zijn beurt verbindt de nieuwkomer er zich toe actief deel te nemen aan het inburgeringstraject.

Door de institutionele situatie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn de negentien Brusselse gemeenten niet betrokken bij het inburgeringsbeleid. Dat beleid wordt georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie. In de praktijk zullen de VGC en het Brussels onthaalbureau zelf nieuwkomers informeren. In een experimentele fase werden reeds verscheidene onthaalbureaus

opgericht, onder andere Tracé in Brussel-Stad en Compas in Molenbeek. Nieuwe antennes werden opgericht. Er was vooral nood aan een centrale vzw die de coördinatie van de verschillende lokale antennes op zich zou nemen. De vzw Brussels Onthaalbureau voor Nieuwkomers kan deze rol op zich nemen. Het BON situeert zich dus binnen het onthaalbeleid dat de Vlaamse Gemeenschap vooropstelt en aldus ook in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest actief is.

In het Belgisch Staatsblad van 15 september 2004 verscheen de erkenning door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van voornoemd onthaalbureau. Daarin staat: 'Bij besluit van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering van 13 augustus 2004, dat uitwerking heeft met ingang van 1 oktober 2004, wordt het uitgewerkt plan goedgekeurd voor de organisatie en de werking van het onthaalbureau in het werkingsgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ingediend door de vzw BON. De vzw BON wordt vanaf 1 oktober 2004 voor een onbepaalde duur erkend als onthaalbureau.'

Deze vzw schreef een vacature uit voor dringende indienstneming van een trajectbegeleider vanaf begin september 2004. Naast een uiteenzetting van de opdrachten, profiel, gevraagde opleiding en ervaring, wordt op het einde van de advertentie in cursief en omkaderd de vermelding gemaakt van volgende tekst: 'Geïnteresseerden met een allochtone achtergrond worden sterk aangemoedigd te solliciteren.'

Mijnheer de minister, tot welke specifieke groepen binnen de allochtone gemeenschap zal het BON zich richten? Wat is de interactie met reeds bestaande initiatieven? Hoe wordt die inburgering in de praktijk opgevat? Wordt er enkel verwezen naar

Van Linter

taallessen of ook naar maatschappelijke inburgeringslessen? Hoeveel mensen zijn op dit moment bij het BON tewerkgesteld? Wat is de verhouding tussen autochtonen en allochtonen? Waarom worden allochtone sollicitanten extra aangemoedigd? Krijgen zij een voorkeursbehandeling bij de aanwerving?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, het aanbod van BON vzw staat open voor alle nieuwkomers, zoals erkende vluchtelingen, arbeidsmigranten, binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. BON vzw is een fusie van de twee Brusselse onthaalbureaus, namelijk Tracé in Brussel en Compas in Sint-Jans-Molenbeek, en hun gemeenschappelijke antenne Oniko in Sint-Joost-ten-Node. Deze vzw is het enige onthaalbureau in Brussel dat inburgeringscursussen aanbiedt in het Nederlands. Het spreekt echter vanzelf dat er nauw wordt samengewerkt met andere organisaties die zich bezighouden op dit gebied. Zo zijn de BGDA en de VDAB, het Huis van het Nederlands en de verschillende Nederlandse taalaanbieders partners waar de vzw direct mee samenwerkt.

BON vzw biedt een aantal opdrachten aan. Zo wordt een cursus maatschappelijke oriëntatie in een contacttaal – het Engels, Frans, Russisch, Farsi, Spaans, Arabisch, Turks – aangeboden, die gegeven wordt door het eigen personeel. Daarnaast is er een basiscursus Nederlands tweede taal, in samenwerking met de onderwijspartners, namelijk het centrum voor volwassenenonderwijs en de centra voor basiseducatie. Er wordt ook een trajectbegeleiding gegeven door het eigen personeel. Ten slotte is er ook de loopbaanoriëntatie. Het gaat hierbij enerzijds om het begeleiden van nieuwkomers naar de arbeidsmarkt en anderzijds om het bevorderen van de integratie van nieuwkomers in de maatschappij.

Bij BON vzw worden momenteel 18 mensen tewerkgesteld met een contract van onbepaalde duur. Hiervan zijn er 13 autochtonen en 5 personen met een allochtone achtergrond, zowel van de eerste als van de tweede generatie. Het begrip ‘allochtoon’ wordt hier gedefinieerd als in oorsprong vreemd aan de autochtone cultuur. Van de achttien per-

sonen zijn er zestien Belgen, één Marokkaanse en één Nederlandse.

Er bestaat geen voorkeursbehandeling op basis van afkomst. De cv's van zowel autochtonen als allochtonen worden door het BON op dezelfde wijze behandeld. Er wordt steeds gekozen voor de persoon met de meeste competentie.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, over het algemeen ben ik tevreden met het antwoord. De vraag stellen over de voorkeursbehandeling is ze eigenlijk beantwoord. Sta me enige scepsis toe ten aanzien van uw repliek.

Ook moet me van het hart dat ik het heel belangrijk vind dat het project niet wordt beperkt tot taallessen en loopbaanoriëntatie. De begeleiding moet erop gericht zijn dat de nieuwkomer zich Vlaming voelt. Het is immers de bedoeling dat ze zich één voelen met onze cultuur en onze taal. Ik hoop dat ook daar de nadruk op wordt gelegd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Brusselfonds en de verdere uitwerking van een aantal initiatieven omtrent de Vlaamse zorgverzekering in Brussel

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Brusselfonds en de verdere uitwerking van een aantal initiatieven omtrent de Vlaamse zorgverzekering in Brussel.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, gelieve mij er al meteen voor te verontschuldigen dat ik een vraag stel over een onderwerp dat één van de discussiepunten vormt in de beleidsnota. Ik wil echter niet wachten tot die nota wordt voorgelegd. Mijnheer de minister, ik zal u een pertinente vraag om uitleg

Gatz

stellen, al vindt natuurlijk iedere vraagsteller dat zijn vraag pertinent is.

Enkele jaren geleden werd ter compensatie voor de afschaffing van het kijk- en luistergeld in Vlaanderen voor de Vlaamse Brusselaars het Vlaams-Brusselfonds opgericht. Het fonds zou over een vrij groot bedrag kunnen beschikken, namelijk 10 miljoen euro. Het probleem is dat er wel 5 miljoen euro werd vastgelegd, maar dat de rest van het bedrag onzeker is. Mijnheer de minister, kunt u nu al zeggen of het oorspronkelijke scenario behouden blijft, of wordt het bedrag gehalveerd? Om het fonds concreet te maken, werden de afgelopen legislatuur drie thema's gekozen, namelijk het beleidsdomein studenten, het beleidsdomein media en communicatie en het beleidsdomein inzake zorgvoorzieningen voor senioren.

Wat de eerste twee betreft, werden een aantal goede initiatieven genomen en uitgevoerd. Vorige keer hebben we het in de commissie gehad over de abonnementskosten voor de studenten in Brussel. Daarnaast is er de uitbouw van Quartier Latin. Inzake media en communicatie springen er twee zaken uit, namelijk de versterking van Onthaal en Promotie Brussel en FM Brussel, die in synergie werkt met de twee andere Brusselse media. Twee weken geleden werd het nieuws over de nieuwe website bekendgemaakt. We kunnen wat dat betreft alleen maar discussiëren over punten en komma's. Die zaak loopt echter.

Eén van de belangrijkste opmerkingen die we bij het Vlaams-Brussels gemeenschapsbeleid konden en nog steeds kunnen maken, is het feit dat we in tegenstelling tot onderwijs en cultuur, tekortschieten inzake zorgvoorziening. Over scholen en culturele centra kunnen we niet zeggen dat we er enorm veel te weinig hebben. Het aanbod beantwoordt min of meer aan de vraag. Dat is echter helemaal niet het geval voor de zorgvoorziening waar senioren gebruik van kunnen maken.

Tijdens de vorige legislatuur hebben de toenmalige beleidsverantwoordelijken, de heren Somers en Vanhengel, een aantal zaken op de sporen gezet. Ze zijn echter nog niet operationeel. Zo kreeg het Seniorencentrum van Brussel de opdracht uit te zoeken hoe de zorgvoorzieningen in Brussel gemoduleerd kunnen worden naar de behoeften van

de doelgroep. De bedoeling is dat de senioren van onze maatschappij, en dus ook die van Brussel, die steeds meer een andere soort zorg nodig hebben dan alleen maar het aanbod van het klassieke rusthuis, ook aan hun trekken kunnen komen.

Het seniorencentrum stelt dan ook voor om Brussel op te delen in een aantal woonzorgzones, waarin telkens een zorgkruispunt moet komen. Dit zorgkruispunt zou al dan niet op één geografische plek gelegen kunnen zijn. Het zou per zone van Brussel de draaischijf moeten vormen van alle voorzieningen waar senioren gebruik van kunnen maken. Dat is een vrij ambitieus project. Het is nog niet duidelijk waar we in de toekomst naartoe gaan.

Een tweede onderzoek overstijgt het seniorenbeleid. Het gaat immers om het gezondheidsaanbod in het algemeen. Het onderzoek richtte zich naar de invoering van een Virtueel Vlaams Zorgnetwerk in Brussel. Toevallig is dit onderwerp nog aan bod gekomen in de lokale media. Uit de resultaten bleek dat de initiatiefnemers klaar waren om van start te gaan. Er hangt wel een stevig prijskaartje aan vast. Dit netwerk moet op termijn de dienstverlening voor de Vlaamse zorgbehoevende verbeteren door een betere interne communicatie tussen de verschillende Vlaamse of Vlaamsvriendelijke zorgverstrekkers te verzorgen. Daarnaast werd ook het idee geopperd om het zorgtraject van de Vlaamse Brusselaar te digitaliseren, een initiatief dat qua opzet vrij uniek is en een betekenis zou kunnen krijgen die het Brusselse overstijgt.

Mijnheer de minister, ik stel de vragen liever nu, want dat is ook geen toeval. We kunnen hierover nog hoogstens drie maanden discussiëren, daarna moet het op het terrein kunnen worden uitgewerkt. Het gaat om complexe dossiers. We mogen echter niet te lang twijfelen over wat we nu moeten doen. We zouden daardoor te veel tijd verliezen. Hoe ziet u die twee processen? Welke knelpunten zijn er volgens u? Hoe kunt u er eventueel een oplossing aan bieden? Wat is de timing? Wie zal deze plannen uitvoeren?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de vraag van de heer Gatz verheugt me. Toch zijn er enkele zaken niet duidelijk. Mijnheer Gatz, ik herinner me nog goed dat toen het Brusselfonds werd

Arckens

opgericht, uw partijgenoot, de heer Van Raes, in Brussel Deze Week verklaarde dat er elk jaar een Vlaams rust- en verzorgingstehuis zou worden opgericht. Ik wil daarover nu geen polemiek starten. Mijnheer de minister, ik kan die vraag aan u stellen. U bent immers zeer goed op de hoogte. Er is inderdaad één openbaar rust- en verzorgingstehuis in Brussel. Het wordt door één van uw vele broers geleid.

Mijnheer Gatz, u zegt dat er volgens het Seniorencentrum van Brussel geen vraag is naar bijkomende rust- en verzorgingstehuizen. Mijnheer de minister, hoe zit het met de Overbron in Nederover-Heembeek? Is dit volledig bezet? Is er echt vraag naar bijkomende klassieke verzorgingstehuizen? Het regulier welzijnsbeleid moet ondertussen verder werken. Ik weet dat het niet gebruikelijk is vooruit te lopen op uw beleidsnota over Brussel. Ik lees op pagina 23: 'Het is onze overtuiging dat een gericht en aanvullend inzetten van middelen vanuit het Vlaams-Brusselfonds, de VGC en het VIPA' – dat ook een belangrijke rol heeft gespeeld bij het tot stand komen van de Overbron – 'allemaal een substantiële bijdrage kunnen leveren aan de uitbreiding van het zorgaanbod voor senioren in Brussel'.

Mijnheer de minister, moeten we het pad dat door de heer Gatz werd geschetst, verder volgen? In de beleidsnota wordt de indruk gegeven dat het om een gezamenlijk pakket kan gaan, waarmee zaken kunnen worden gefinancierd. Of ligt het project al vast?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik sluit me aan bij een overweging die de heer Gatz impliciet heeft gemaakt. Het kan niet de bedoeling zijn dat het aanwenden van de middelen van het Vlaams-Brusselfonds op de een of de andere manier een alibi zou kunnen vormen om geen aandacht te hebben in de reguliere welzijnssector voor de noden van de Brusselaars. In het regeerakkoord staat uitdrukkelijk dat voor de regering het Vlaams beleid – eigenlijk het Vlaams gemeenschapsbeleid – in geen geval mag stoppen aan de gewestgrenzen. Het is nogal duidelijk dat zelfs een Vlaams-Brusselfonds geen alibi mag vormen om dit niet

ten volle te verzekeren. De minder dan optimale toepassing van de zorgverzekering toont alvast aan dat we daarvoor aandacht moeten hebben. We moeten ook voorzichtig zijn en vermijden dat we niet in een soort reservaat terechtkomen.

Mijnheer de minister, net als u, wellicht, ben ik ervan overtuigd dat dit soort problemen enkel kan worden opgelost als er afdoende overleg wordt gepleegd met de functioneel bevoegde ministers. In dit geval gaat het over Welzijn. Voor gelijk welke andere gemeenschapsbevoegdheid geldt echter hetzelfde. Dit soort overleg is onontbeerlijk om de twee door de heer Gatz aangehaalde initiatieven tot een goed einde te brengen qua implementatie.

Mijnheer de minister, hebt u over de twee specifieke voorbeelden die de heer Gatz heeft vernoemd al een goed overleg gepleegd met de minister van Welzijn? Indien niet, bent u dan van plan om daar het nodige werk van te maken?

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik kan volledig bijtreden wat de heer Gatz heeft gezegd. Als we het over de toekomst hebben, hebben we het eigenlijk tezelfdertijd ook over senioren. Het is bijgevolg zeer nuttig meer middelen van het Vlaams-Brusselfonds aan te wenden voor deze problematiek.

Het is ook geen geheim dat er in de Brusselse bicommunautaire bejaardencentra qua investeringen weinig of niets gebeurt voor de Vlamingen. Het gaat daarbij niet enkel om de verzorging in de eigen taal, maar ook om het volledige leefkader, de cultuur. De Vlamingen worden in een ondergeschikte positie gedrukt. We mogen ook niet vergeten dat een overgroot deel van de tweetalige Brusselaars eigenlijk van oorsprong verfranste Vlamingen zijn.

Mijnheer de minister, waarom werd er maar een deel van die 10 miljoen euro vastgelegd? Kunnen deze fondsen eventueel worden gebruikt om de bestaande voorzieningen te verbeteren en uit te bouwen of bestaan er plannen om te zorgen voor nieuwe woonzorgzones, zorgkruispunten, een nieuw zorgnetwerk, eventueel een nieuwe antenne van de VUB of nieuwe Vlaamse RVT's? Zo ja, hoe ver staat het met deze plannen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, het doel van het Vlaams-Brusselfonds is de aanwending van middelen voor initiatieven ter bevordering van de ontsluiting en de toegankelijkheid van instellingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die uitsluitend behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. Meer concreet gaat het enerzijds om tegemoetkomingen voor gebruikers van deze instellingen en anderzijds om ondersteuning ten behoeve van de uitbouw van een kwalitatief, bereikbaar en zichtbaar netwerk van Vlaamse gemeenschapsvoorzieningen.

Het klopt dat we ons in de praktijk met name hebben gericht op drie thema's, namelijk studenten, media en communicatie, en welzijns- en zorgvoorzieningen. Het beperkt zich daar echter niet toe. In essentie gaat het om het ondersteunen van een netwerk van Vlaamse instellingen op alle terreinen die tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoren.

Mijnheer Gatz, het klopt dat cultuur en onderwijs verder staan. We moeten zonder enige twijfel een inhaaloperatie uitvoeren op het vlak van welzijn en van zorg. Indien we met Vlaanderen internationaal echt aanwezig willen zijn, bijvoorbeeld inzake cultuur, dan moet dat in eerste instantie via Brussel en de Vlaamse instellingen in de hoofdstad gebeuren.

Het is mijn intentie om ervoor te zorgen dat middelen voor het Vlaams-Brusselfonds op het einde van deze legislatuur volledig beschikbaar zijn. Het gaat om 10 miljoen euro. We moeten elkaar echter niets wijsmaken. Als we structureel middelen van het Vlaams-Brusselfonds gebruiken om iets op te starten, en die middelen ook overhevelen om het initiatief verder te ondersteunen, dan mag u me natuurlijk niet afrekenen op de basisallocatie van het fonds alleen. Zo werd FM Brussel gesubsidieerd via het Vlaams-Brusselfonds. Als we die middelen nu uit het fonds halen en ze op een afzonderlijke basisallocatie zetten, dan moet dat bedrag mee in rekening worden gebracht. Ik wens niet vooruit te lopen op de zaak, maar in de begroting voor 2005 is er een eerste verhoging van het bedrag voor het fonds, niettegenstaande de zeer moeilijke budgettaire situatie.

Dit alles moet ons in staat stellen een slagvaardig en dynamisch Vlaams-Brussels beleid te voeren

op verschillende domeinen. Het garanderen van een aanbod aan kwalitatieve en toegankelijke gezondheids- en welzijnsvoorzieningen is hierbij een prioriteit. Het zorgbeleid moet er op de eerste plaats voor zorgen dat Brusselse Vlamingen niet systematisch worden gedwongen door schaarste of onbereikbaarheid te kiezen voor Franstalige zorg. Evenzeer moeten we erover waken dat een achteruitgang van de kwaliteit er niet toe leidt dat Vlaamse Brusselaars naar voorzieningen buiten Brussel, in Vlaanderen, moeten gaan. Ik ben me er bij dit alles van bewust dat het moeilijk zal zijn om tegemoet te komen aan alle behoeften, verzuchtingen en wensen van de Vlaamse Brusselaars ter zake.

Mijnheer Gatz, de Vlaamse Regering wil het welzijns- en gezondheidsbeleid in Brussel tijdens deze legislatuur nieuwe impulsen geven. Het Nederlandstalig aanbod moet immers een belangrijke inhaalbeweging maken. Vanuit mijn eigen bevoegdheid, en meer bepaald via het Vlaams-Brusselfonds, wil ik de toegankelijkheid van het Nederlandstalig netwerk kwantitatief en kwalitatief verbeteren.

In de vorige regering nam het seniorencentrum de taak op zich om het concept omtrent een woon- en zorgcentrum voor onze hoofdstad te onderzoeken. Dit rapport moet ons een instrument bieden om de woonkwaliteit van de ouderen te verbeteren en de zorg nabij te brengen. De eerste resultaten van het rapport van het seniorencentrum werden tijdens een informatiedag in juni 2004 aan het werkveld gepresenteerd. Hierin is in een conceptuele uitbouw van een zogenaamde 'woonzorgzone' met een 'zorgkruispunt' voorzien. Het zorgkruispunt is binnen dit nieuwe concept de draaischijf van de ouderenvoorzieningen in één woonzorgzone, het contactpunt tussen vraag en aanbod van waaruit haal- en brengfuncties van zorg worden georganiseerd. Het seniorencentrum selecteerde aan de hand van een aantal criteria een aantal gebieden, waar de inplanting van een dergelijk zorgcentrum het meest opportuun zou zijn. Het definitief rapport verwachten we zeer binnenkort. Na ontvangst zullen we het bestuderen en in overleg met de andere bevoegde overheden tot meer concrete actie over gaan.

Ik wil er echter wel op wijzen dat er een aantal stappen moeten worden gezet. Zo moet er na de finalisering van het eindrapport ook een zorgstrategisch plan worden ingediend bij het Vlaams In-

Anciaux

frastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, het VIPA. Het is echter niet duidelijk wie er als projectontwikkelaar kan optreden en coördineren. Ook de exploitatiewijze – privé of PPS – moet worden bepaald.

Er werd een overeenkomst afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap enerzijds en het Doktersgild Van Helmont en de Brusselse Huisartsenkring anderzijds om een haalbaarheidsstudie uit te voeren voor de uitbouw van een hoogstaand kwalitatief Vlaams virtueel zorgnetwerk in Brussel. De problematiek van een gebrekkige Nederlandstalige dienstverlening in de Brusselse gezondheidsinstellingen beroert sinds vele jaren de gemoederen. Verschillende organisaties en overheden ontwikkelen op dit ogenblik initiatieven om de problemen in de Brusselse gezondheidszorg in kaart te brengen en voorstellen tot oplossing te formuleren.

De geringe zichtbaarheid van Nederlandkundige zorgverstrekkers in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beperkt zich niet tot de ziekenhuissector: ook de zelfstandige beoefenaars van zorgberoepen en de medici en paramedici uit de ambulante sector zijn te weinig bekend. Het Doktersgild Van Helmont pleit daarom voor een beter geïntegreerde zorgverlening en een samenwerking tussen Brussel en de Vlaamse Rand om het Nederlandkundig zorgaanbod te vermeerderen en beter zichtbaar te maken.

De vereniging diende, in samenwerking met de Brusselse Huisartsenkring, een subsidieaanvraag in voor een haalbaarheidsstudie omtrent het opstarten van een virtueel Vlaams zorgnetwerk in Brussel. Het zorgnetwerk zou alle Nederlandkundige zorgverleners uit de ambulante sector en de gezondheidsinstellingen in een geïnformateerde databank verzamelen en deze gegevens ter beschikking stellen van de medici en paramedici. De huisarts krijgt hierin een centrale rol toebedeeld. Bij de keuze van gespecialiseerde zorg is de rol van de huisarts immers cruciaal. Hij of zij verwijst, indien nodig, door en kan ook de instap naar de spoeddiensten verkleinen.

Ik heb recent kennis genomen van de haalbaarheidsstudie in verband met Zorgnet. We zullen de aanbevelingen van het rapport bestuderen en hierover binnen een paar maanden overleg plegen

met de andere bevoegde actoren. Ik wil wel al enkele bedenkingen formuleren bij de studie. Zo is de kost van een volledige implementatie aanzienlijk. Er wordt in een eenmalige kost voorzien van 419.000 euro en in een recurrente kost ten belope van 542.000 euro. Het ambitieuze karakter van de aanbevelingen overstijgt ook veruit de bevoegdheid en de mogelijkheden van het eigen Vlaams-Brusselbeleid. Toch wil ik me tijdens deze legislatuur engageren om samen met de bevoegde overheden een pilootproject op te starten. Dit project moet na verloop van tijd worden geëvalueerd. Op basis van die evaluatie kan beslist worden om al dan niet tot volledige implementatie over te gaan.

Mevrouw de voorzitter, er werden een aantal bijkomende vragen gesteld. Ik wil daar graag op antwoorden. Waar het mij om te doen is in het kader van het zorgnet, is dat elke patiënt zich moet kunnen richten tot de juiste Nederlandstalige of Nederlandkundige zorgverstrekker. Het is niet noodzakelijk dat wij een instrument aanbieden waardoor elke patiënt zich rechtstreeks tot specialisten kan wenden. Ik huiver daarvan, want ik wil dat absoluut niet. Het is de huisarts en niet de minister van Gezondheidszorg die daarvoor moet zorgen. Het is nogal wies dat de huisarts de centrale rol moet blijven spelen.

Ik ga er ook van uit dat de meeste huisartsen weten welke specialisten er zijn. Zij moeten in staat zijn te zeggen bij wie iemand terecht kan. In Vlaanderen is het aanbod van Nederlandstalige specialisten veel groter, ook via de ziekenhuizen. In Brussel moet via het zorgnetwerk de juiste persoon worden aangeduid.

Het project dat nu wordt voorgesteld door Zorgnet is zo alomvattend dat het ook moet worden besproken met de minister van Sociale Zaken, de heer Demotte. Dit project kan er immers toe bijdragen dat er een forse en reële besparing wordt gerealiseerd in de zorgvoorziening. We moeten heel ambitieus zijn, maar met ons beperkt budget zullen we echter niet de hele problematiek van de gezondheidszorg in dit land kunnen oplossen. We kunnen wel een aanzet geven.

Het klopt dat er ook moet worden gezocht naar samenwerking met de bevoegde ministers. In de federale regering is er een beleidsverantwoordelijke. In Vlaanderen zal ik hierover uiteraard ook gesprekken aanknopen met minister Vervotte. Het

Anciaux

gaat voor een deel ook om preventie. Het is dan ook nuttig dat we overleg plegen met het collegelid van de VGC, mevrouw Grouwels.

Op basis van onze middelen kunnen we niet overgaan tot implementatie. Bovendien wil ik eerst nog een onderzoek laten uitvoeren over de reële kost. De zaak is door een degelijk, groot bureau onderzocht. Soms hanteert het echter andere bedragen als het gaat om de werkingskost, de huur, de oppervlakte per personeelslid, enzovoort. Het bureau gebruikt tarieven waar de Vlaamse Gemeenschap niet echt mee werkt. Er is inderdaad nog geen overleg geweest. Ik zal wel een grondig debat organiseren.

Mevrouw Van Linter, de reden waarom die 10 miljoen euro niet volledig ter beschikking wordt gesteld, heeft te maken met de budgettaire situatie. Ik heb het Vlaams-Brusselfonds opgestart bij de begrotingsbesprekingen voor 2002. In de eerste fase was er wel degelijk een engagement omdat ik de oprichting ervan had gelinkt aan de afschaffing van het kijk- en luistergeld. Het kijk- en luistergeld werd aan de Vlaamse Gemeenschap gestort. Bij de afschaffing ervan vond ik dat het deel van de Vlaamse Brusselaar, 20 procent van de opbrengst van het kijk- en luistergeld, moest gaan naar de Vlamingen in Brussel. Het ging om ongeveer 10 miljoen euro. Die middelen zijn nu niet beschikbaar. Ik zal er alles aan doen om ervoor te zorgen dat we dat bedrag wel krijgen.

Wat de Overbron en de al dan niet klassieke verzorgingstehuizen betreft, wens ik ook nog enkele verduidelijkingen te geven. Ik volg het Seniorencentrum in zijn standpunt dat de zorgbehoevende senioren zoveel mogelijk in het thuismilieu moeten kunnen blijven. Daarnaast is er in Brussel echter absoluut nood aan correct tweetalige - en in dit geval dus Vlaamse - instellingen. Nog geen 100 studies kunnen me van het tegendeel overtuigen. Ik word dagelijks geconfronteerd met de realiteit.

Overbron werd opgericht na een onderzoek waaruit bleek dat er toen ongeveer 20 tot 30 procent eentalig Franstalige rusthuizen waren en 70 procent 'tweetalige'. In ruim 80 procent daarvan werd geen woord Nederlands gesproken. Over de huidige situatie kan ik niets zeggen, maar ik vrees dat we nog lang niet zijn aanbeland bij de meer dan

normale situatie dat zogenaamde tweetalige instellingen in de realiteit ook echt tweetalig zijn. Op dat vlak hebben we nog een hele weg af te leggen. Dit heeft onder andere ook te maken met het implementeren van de Vlaamse zorgverzekering.

Er is zeker nog nood aan de klassieke instellingen. In tegenstelling tot de rest van Vlaanderen moeten er in Brussel echt risico's worden genomen om met een Vlaams rusthuis te starten. De Overbron zit meer dan vol. Er zijn 44 bedden. Door die risico's is het noodzakelijk dat, naast de gewone kanalen via het VIPA - dat zorgt voor een subsidiëring van 60 procent van de infrastructuur - zowel het Vlaams-Brusselfonds en de VGC de handen in elkaar slaan om die problemen weg te werken. Ook dan blijft het nog een risico, dat verzeker ik u.

De VGC heeft een essentiële inbreng gehad bij de Overbron. Ze heeft gezorgd voor de subsidie van de gronden. Voor het overige heeft ze renteloze leningen gegeven ten belope van ongeveer 16 miljoen frank. Jaarlijks moet 1 miljoen frank worden terugbetaald. Daarnaast zijn er nog ettelijke miljoenen aan rechtstreekse leningen, die door de initiatiefnemers eigenhandig moeten worden gedragen. In dit geval gaat het om vijf 'idioten' die zich borg stellen. Op dit vlak moeten we een dynamiek tot stand brengen. Er moet rekening worden gehouden met wie de initiatiefnemer is en welke speler er moet worden aangewend.

De reguliere sector moet haar verantwoordelijkheid opnemen. Ook hier moeten we de norm van 300.000 hanteren, ook wat Welzijn betreft.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik heb een aantal zaken gehoord die me hoopvol stemmen, met name uw principiële verklaring dat tegen het einde van de legislatuur het Vlaams-Brusselfonds over de volledige middelen kan beschikken. Vroeger mag ook. Deze commissie zal u daarin steunen.

Of we nu moeten investeren in een klassieke ziekenhuisinfrastructuur dan wel in de nieuwe voorstellen van het Seniorencentrum, is niet echt de vraag. Beide moeten gebeuren. Mijnheer Arckens, ik heb in mijn vraag trouwens ook niet gezegd dat we moeten afstappen van de klassieke infrastructuur. Die inbreng zal moeten gebeuren in overleg

Gatz

met de reguliere sector, met het VIPA, al dan niet via de overheveling van middelen. Het Vlaams-Brusselfonds moet ook geen gettofonds worden. Er moet dus overleg worden gepleegd met de minister van Welzijn. Ook de VGC kan een aanvullende rol spelen.

Mijnheer de minister, inzake het zorgnet moet u op redelijk korte termijn nagaan of de voorstellen realistisch zijn. Ik denk daarbij aan de prijs. Ik ben het wel met u eens dat wij niet het hele probleem van de zorgverstrekking en de gezondheidszorg in Brussel moeten oplossen via ons eigen project. We moeten wel vrij snel kunnen terugvallen op wat we eigenlijk bedoeld hebben met de instelling van het zorgnet. Nederlandstalige Brusselaars moeten gemakkelijker aan hun trekken komen.

Ik weet ook dat hier allerlei andere belangen spelen. Ik denk daarbij aan de grote, al dan niet aan zuilen gebonden zorgverstrekkers. Er werd een opdracht gegeven, gevolgd door een terugkoppeling. Ik stel voor dat u nagaat wat u moet doorspelen aan uw federale collega. U moet vooral zien wat u op korte termijn kunt doen voor de Nederlandstalige Brusselaars.

Mijnheer de minister, ik wens geen verstopperij te spelen. Ik heb dit ook gezegd toen we nog wapenbroeders waren. Ik zeg niet dat er tijdens de laatste twee tot drie jaren van de vorige legislatuur wereldschokkende zaken zijn gedaan door uw opvolgers, de heer Somers en de heer Vanhengel, maar ze hebben wel een aantal concrete zaken gerealiseerd, ook natuurlijk omdat er middelen voorhanden waren. De eerste twee jaar van de vorige legislatuur is er tijd verloren gegaan en werd er relatief weinig gerealiseerd. Dat is geen persoonlijk verwijt, maar dit mag nu niet gebeuren.

We staan verder. Er zijn plannen en er zijn onderzoeken gebeurd. De termijn van drie maanden is misschien niet realistisch, maar tussen nu en één jaar zou ik deze vragen niet meer moeten stellen. Dit wil niet zeggen dat alles op het terrein is gerealiseerd. Daarvoor hebben we meer tijd nodig. We moeten wel weten waar we naartoe gaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.30 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

